

Sygn. akt I ACz 8/13

POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2013 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Małgorzata Bohun
Sędzia SA:	Aleksandra Marszałek
Sędzia SA:	Tadeusz Nowakowski (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2013 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z wniosku uprawnionego: **Syndyka Masy Upadłości (...) S.A. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą we W.**

przy udziale obowiązanym: **M. L. i J. L.**

o udzielenie zabezpieczenia

na skutek zażaleń obowiązanym

na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 25 października 2012 r. sygn. akt I Co 394/12

p o s t a n o w i a:

oddalić zażalenia oraz oddalić wnioski obowiązanym M. L. o złożenie przez uprawnionego kaucji na zabezpieczenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w punkcie 1 zabezpieczył roszczenie uprawnionego przeciwko obowiązanym o uznanie czynności prawnej zbycia udziałów w kapitale zakładowym spółki (...) sp. z o.o. (obecnie (...) sp. z o.o.), dokonanej przez (...) S.A. we W. na rzecz M. L. i J. L. w dniu 15.04.2008 r., za bezskuteczną wobec masy upadłości (...) S.A. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą we W., przez zakazanie obowiązanym:

- zbywania, obciążania i ustanawiania ograniczonych praw rzeczowych

na przysługujących im udziałach w spółce (...) sp. z o.o.

z siedzibą we W. (obecnie (...) sp. z o.o.), wpisanej do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...);

- korzystania z przysługującego im w spółce (...) sp. z o.o.

z siedzibą we W. (obecnie (...) sp. z o.o.) prawa głosu w zakresie wyrażenia zgody na zbycie nieruchomości położonej przy ul. (...)

we W., dla której Sąd Rejonowy (...)

we W. prowadzi księgę wieczystą o numerze KW (...),

- korzystania z przysługującego im w spółce (...) sp. z o.o.

z siedzibą we W. (obecnie (...) sp. z o.o.) prawa głosu w zakresie wyrażenia zgody na zbycie lub wydzierżawienie przedsiębiorstwa spółki wpisanego w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem (...) lub jego zorganizowanej części oraz na ustanawianie na nich ograniczonego prawa rzeczowego.

W pozostałym zaś zakresie Sąd ten wniosek o udzielenie zabezpieczenia oddalił (pkt 2), zaś w punkcie 3 wyznaczył uprawnionemu termin dwóch tygodni na wytoczenie powództwa przeciwko obowiązującym o uznanie czynności prawnej zbycia udziałów w (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. (obecnie (...) sp. z o.o.) na rzecz uczestników postępowania, dokonanej w dniu 15.04.2008 r. za bezskuteczną wobec masy upadłości (...) S.A. z siedzibą we W..

Powołując się na treść art. 730 § 1 k.p.c., art. 730¹ § 1 k.p.c. i art. 755 § 1 k.p.c. oraz art. 527 k.c. Sąd I instancji wskazał, iż uprawniony uprawdopodobnił przysługujące mu roszczenie wobec obowiązanych, jak i interes prawny w udzieleniu mu zabezpieczenia.

Zażalenia na powyższe orzeczenie wnieśli obowiązani, skarżąc je w zakresie rozstrzygnięcia zamieszczonego w punkcie 1 oraz zarzucając:

I. naruszenie prawa procesowego, tj.:

a) art. 730⁽¹⁾ § 1 k.p.c. w zw. z art. 730 § 1 k.p.c. w zw. z art. 527 § 1 k.c., przez jego niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że wnioskodawca uprawdopodobnił roszczenie wobec obowiązanych, w sytuacji gdy na skutek wybiórczego i nierzetelnego przedłożenia przez uprawnionego dokumentów dotyczących okoliczności sprawy, Sąd I instancji w zakresie uprawdopodobnienia roszczenia orzekał w istocie wyłącznie na podstawie opinii sporządzonej na zlecenie Prokuratury Rejonowej dla W., która jest dowodem całkowicie nieprzydatnym dla poczynienia ustaleń (opinia dotyczy wyceny przedsiębiorstwa, a nie wyceny udziałów), a nadto której Sąd karny odmówił wiary i dopuścił dowód z opinii biegłego na tożsame okoliczności (protokół z dnia 13.08.2012 r. w sprawie III K 235/11);

b) art. 755 § 1 pkt. 1 k.p.c., przez zakazanie obowiązującym korzystania z przysługującego im w spółce (...) sp. z o.o. (obecnie (...) sp. z o.o.) prawa głosu w zakresie wyrażania zgody na:

- zbycie lub wydzierżawienie przedsiębiorstwa spółki wpisanego w KRS pod nr (...) lub jego zorganizowanej części oraz na ustanawianie na nich ograniczonego prawa rzeczowego;

- zbycie nieruchomości lub jej części, bądź udziałów w nieruchomości;

w sytuacji gdy powyższe zakazy wykraczają poza gwarancyjne i antycypacyjne przesłanki zabezpieczenia roszczenia oraz ingerują w wewnętrzne funkcjonowanie osoby prawnej, która jest podmiotem zewnętrznym wobec stron toczącego się postępowania, zaś jakakolwiek transakcja sprzedaży nieruchomości stanowiąca część składową majątku spółki (...) sp. z o.o., nie wpłynie na wykonalność ewentualnego orzeczenia o bezskuteczności umowy sprzedaży udziałów z dnia 15.04.2008 r., a nadto to spółka uzyska ekwiwalent za sprzedaż majątku, a nie obowiązani;

c) art. 730¹ § 3 k.p.c., przez zakazanie obowiązującym korzystania z przysługujących im w spółce (...) sp. z o.o.

(obecnie (...) sp. z o.o.) prawa głosu w zakresie wyrażania zgody na zbycie lub wydzierżawienie przedsiębiorstwa.

II. dokonanie sprzecznych ze zgromadzonym w sprawie materiałem ustaleń, przez przyjęcie, że (...) S.A. we W. dokonała zbycia przysługujących jej udziałów w spółce (...) sp. z o.o. poniżej ich wartości rynkowej, a także poniżej wartości księgowej tejże spółki

(k. 5 postanowienia), z uwagi na fakt, iż z opinii sporządzonej na zlecenie prokuratury Rejonowej dla W. do sprawy o sygn. 2 Ds. 394/09 wynika, że spółka została wyceniona na kwotę 3.808.000 zł, a udziały zostały sprzedane za kwotę 1.685.000 zł, w sytuacji gdy wartość udziałów wynosiła w zależności od przyjętej metody wyceny w granicach 1.072.646 zł (metoda dochodowa) do 1.987.600 zł (metoda S.), a już z treści kwestionowanej opinii wynika, że podana we wniosku wartość nieruchomości pochodzi z roku 2010;

III. naruszenie prawa materialnego, tj.:

- art. 152 k.s.h. w zw. art. 55¹ k.c., przez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że udział w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością to bezpośredni udział w majątku tejże spółki, podczas gdy udział stanowi wiązkę uprawnień majątkowych i korporacyjnych przysługujących jego właścicielowi w stosunku do spółki, która jest osobnym podmiotem praw i obowiązków dysponującym własnym majątkiem oraz na uznaniu wartości nieruchomości za wartość przedsiębiorstwa, a tej z kolei za wartość udziału, podczas gdy zakres znaczeniowy powyższych pojęć ma charakter rozłączny.

Wskazując na powyższe, obowiązani wnieśli o zmianę zaskarżonego postanowienia przez oddalenie wniosku o zabezpieczenie w całości

oraz o zasądzenie od powoda na ich rzecz kosztów postępowania zażaleniowego, a także o dopuszczenie dowodów z szeregu dokumentów załączonych do zażalenia. Nadto skarżąca M. L. wniosła również o zobowiązanie uprawnionego do złożenia kaucji w wysokości 50.000 zł na zabezpieczenie jej roszczeń powstałych w wyniku wykonania zabezpieczenia.

W odpowiedziach na zażalenia uprawniony wniósł o ich oddalenie i zasądzenie na jego rzecz od obowiązanych kosztów postępowania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenia obowiązanych, jako nieuzasadnione, podlegały oddaleniu.

Na wstępie wskazać należy, iż na gruncie przepisów zawartych

w art. 730 i nast. k.p.c., celem udzielenia zabezpieczenia jest zwiększenie skuteczności postępowania cywilnego przez zapewnienie, że pomimo upływu czasu koniecznego dla rozstrzygnięcia sprawy, możliwym będzie osiągnięcie zamierzonych przez stronę celów tego postępowania. W tym też szeroko pojmowanym zakresie dokonywać należy oceny łącznego zaistnienia przesłanek określonych

w art. 730¹ § 1 k.p.c., a warunkujących udzielenie zabezpieczenia w postaci uprawdopodobnienia roszczenia i interesu prawnego w uzyskaniu zabezpieczenia, zdefiniowanego w § 2 cytowanego przepisu. Przy czym podkreślić trzeba,

iż art. 730¹ § 1 k.p.c. nie nakłada na stronę obowiązku udowodnienia dochodzonego roszczenia, czy też jego uprawdopodobnienia w stopniu granicznym z pewnością,

a wymaga jedynie by prima facie istniała szansa na jego istnienie.

Mając na uwadze powyższe oraz dokumenty załączone przez wnioskodawcę w niniejszej sprawie, stwierdzić należy, iż uprawniony prima facie uprawdopodobnił, że wobec obowiązanych przysługuje mu roszczenie z art. 527 k.c. Sąd Apelacyjny,

w składzie orzekającym w niniejszej sprawie, reprezentuje inne stanowisko niż to wynikające z przywoływanego przez obowiązanych postanowienia

z dnia 5.12.2012 r., I ACz 2236/12. Odmienność powyższego stanowiska wynika również w części z tego, iż okoliczności faktyczne istniejące w sprawie niniejszej nie były ściśle tożsame z tymi ujawnionymi w sprawie rozpoznawanej pod sygn. I ACz 2236/12, w szczególności w zakresie podejmowanych działań oraz intensyfikacji i zakresu prowadzonej działalności przez (...) sp. z o.o.

Przechodząc już do analizy poszczególnych zarzutów skarżących, stwierdzić należy, że w ocenie Sądu Odwoławczego, okazały się one nieuzasadnione.

W szczególności chybione są zarzuty skarżących jakoby Sąd I instancji naruszył art. 730¹ § 1 k.p.c. w zw. z art. 730 § 1 k.p.c. w zw. z art. 527 § 1 k.c. przyjmując, iż wnioskodawca uprawdopodobnił roszczenie przysługujące wobec zobowiązanych. Zważyć bowiem trzeba, że na etapie postępowania zabezpieczającego wnioskodawca nie musi wykazać i udowodnić przysługującego mu roszczenia, czy też uprawdopodobnić jego istnienie w stopniu granicznym z pewnością, wystarczające bowiem jest by uprawdopodobnił, że prima facie istnieje szansa na jego istnienie. Tym samym, ogólnie rzecz ujmując, w sytuacji gdy uprawniony konstruuje swoje roszczenie wobec obowiązanych na podstawie art. 527 k.c., winien uprawdopodobnić, iż posiada wierzytelność wobec dłużnika, że dłużnik dokonując określonej czynności działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela, a w jej wyniku dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności, a nadto to, iż osoba trzecia (obowiązani) o tym wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć, lub też, że zaistniały przesłanki określone w art. 527 § 3 i 4 k.c.

Analizując natomiast treść wniosku i dokumentów, zaoferowanych w niniejszej sprawie przez uprawnionego, stwierdzić należy, iż uprawdopodobnił on, że przysługuje mu wobec obowiązanych roszczenie o uznanie za bezskuteczną umowy zbycia udziałów w kapitale zakładowym spółki (...) sp. z o.o. (obecnie (...) sp. z o.o.), dokonanej przez (...) S.A. we W. na rzecz obowiązanych w dniu 15.04.2008 r. Uprawniony (syndyk masy upadłości (...) S.A. w upadłości likwidacyjnej) działający w niniejszym postępowaniu na rzecz wierzycieli (...) S.A. w upadłości (art. 179 p.u.n. i art. 131 p.u.n.) uprawdopodobnił bowiem, że dłużnik (...) S.A.), dokonując w dniu 15.04.2008 r. umowy zbycia udziałów spółki (...) sp. z o.o. za łączną kwotę 1.685.000 zł, gdy ich wartość rynkowa kształtowała się na poziomie prawie dwukrotnie wyższym (co wynika z opinii sporządzonej w postępowaniu karnym jak i opinii prywatnej przedłożonej przez uprawnionego w odpowiedzi na zażalenia), stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności, a więc działał ze świadomością pokrzywdzenia swoich wierzycieli, a osoba trzecia (obowiązani J. L. i M. L.) – mając na uwadze, że J. L. był przewodniczącym rady nadzorczej (...) S.A. oraz jej akcjonariuszem, a M. L. była prezesem zarządu (...) S.A. i jej akcjonariuszem – o tym wiedzieli (art. 527 § 1 i 3 k.c.). Podkreślić bowiem trzeba, iż nie ma przeszkód w korzystaniu z domniemania wynikającego z art. 527 § 3 k.c. w sytuacji, gdy dłużnik lub osoba trzecia są osobami prawnymi, jeżeli pozostają one względem siebie w bliskim stosunku. Domniemanie prawne przewidziane w tym przepisie może być zastosowane, gdy stosunek bliskości istniał w chwili dokonywania czynności prawnej (tak M. Pyziak-Szafnicka (w:) System prawa prywatnego, t. 6, s. 1266). Tym samym, dla oceny działania dłużnika (spółki akcyjnej) w złej wierze, istotne znaczenie (co do zasady) ma świadomość osób wchodzących w skład organów spółki.

Bez znaczenia przy tym na etapie postępowania zabezpieczeniowego pozostaje prowadzona przez skarżących w zażaleniach polemika z wnioskami i sposobem sporządzenia opinii przedłożonych przez uprawnionego, w tym to, iż w postępowaniu karnym toczącym się przeciwko obowiązanym, jako oskarżonym z art. 296 § 2 i 3 k.k. oraz art. 585 k.s.h., Sąd karny postanowił dopuścić dowód z opinii innego biegłego na okoliczność oceny ekonomicznej sprzedaży udziałów przez spółkę (...) S.A. oraz oceny poprawności opinii sporządzonej w postępowaniu przygotowawczym. Przedłożone bowiem przez uprawnionego opinie i płynące z nich wnioski na etapie postępowania zabezpieczającego uznać należy za wystarczające dla przyjęcia, że uprawdopodobnił on swoje roszczenia. Niewątpliwie zaś kwestie związane z ustaleniem wartości rynkowej udziałów (...) sp. z o.o., czy też ekonomicznego uzasadnienia zawarcia przez (...) S.A. umowy zbycia udziałów w (...) sp. z o.o., będą przedmiotem dalszego postępowania w sprawie wszczętej przez uprawnionego przeciwko obowiązanym. Wyniki zaś tego postępowania i zgromadzone w nim dowody oczywiście rzutować będą na ocenę zasadności dochodzonego przez uprawnionego roszczenia, a zatem stosownie do ich treści, obowiązani będą mogli wnioskować o uchylenie lub zmianę udzielonego zabezpieczenia.

Chybione są również zarzuty skarżących (m.in. dotyczące naruszenia art. 152 k.s.h. w zw. z art. 55¹ k.c.), za pomocą których podnoszą oni, że wartość i skład majątku spółki (...) nie ma przełożenia na wartość jej udziałów. Choć bowiem zgodzić się trzeba z obowiązanymi, iż czym innym jest majątek spółki (...) sp. z o.o., a czym innym wartość udziałów tej spółki, to jednak nie sposób już podzielić prezentowanego przez nich rozumowania, jakoby pomiędzy tymi wartościami (tj. składem i majątkiem spółki, a wartością rynkową jej udziałów) nie było żadnej zależności i powiązań. Oczywistym bowiem jest, że im większy jest majątek spółki z o.o. i im atrakcyjniejszy i trwalszy ekonomicznie jest jego skład, tym większa jest też wartość rynkowa udziałów takiej spółki. Z kolei nikły majątek przedsiębiorstwa (spółki), co do zasady, skutkuje odpowiednio mniejszą wartością rynkową udziałów takiej spółki. Powoływany natomiast przez skarżących w ramach powyższej grupy zarzutów art. 55¹ k.c., o tyle nie ma istotnego znaczenia, iż pomija on zawarte w k.s.h. przepisy *lex specialis* (art. 491 k.s.h. i nast.), które zawsze przejęcie całości, czy też części majątku spółki z o.o., jak też połączenie spółek, wiążą z przejęciem jej udziałów. Powyższe zatem również świadczy o tym, że wartość majątku spółki i wartość jej udziałów pozostają z sobą w ścisłym związku.

W kontekście powyższego za nieuzasadnione należało uznać dalsze zarzuty skarżących, a dotyczące naruszenia art. 755 § 1 pkt. 1 k.p.c. i art. 730¹ § 3 k.p.c., w zakresie orzeczonego obowiązanym w ramach zabezpieczenia zakazu korzystania z przysługujących im w spółce (...) sp. z o.o. (obecnie (...) sp. z o.o.) praw korporacyjnych, w zakresie wyrażania zgody na: zbycie lub wydzierżawienie przedsiębiorstwa spółki lub jego zorganizowanej części oraz na ustanawianie na nich ograniczonego prawa rzeczowego; zbycie nieruchomości położonej przy ul. (...) we W.. Zdaniem Sądu Apelacyjnego, w składzie orzekającym, powyższy sposób zabezpieczenia powództwa wnioskodawcy o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną jest dopuszczalny i ma swe uzasadnienie w przepisie art. 755 k.p.c. pkt 1a, który to przepis przewiduje unormowanie praw i obowiązków stron na czas trwania postępowania. Podzielić też należy w części stanowisko prawne Sądu Okręgowego, że uprawniony wykazał interes prawny w zabezpieczeniu powództwa przez zakazanie na czas trwania procesu wykonywania przez obowiązanym konkretnych i ściśle określonych praw korporacyjnych. Zaakcentować przy tym trzeba, iż obowiązani nie zostali pozbawieni wykonywania wszelkich praw korporacyjnych

(co niewątpliwie byłoby nadmiernym dla nich obciążeniem) lecz jedynie tych praw, których dalsze wykonywanie przez obowiązanych mogłoby uniemożliwić lub utrudnić wykonanie wyroku w sprawie o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną lub w inny sposób uniemożliwić lub poważnie utrudnić osiągnięcie celu tego postępowania.

Jak już bowiem wyżej wskazywano, wartość i skład majątku spółki wpływa na wartość rynkową jej udziałów. Interes uprawnionego w sprawie o uznanie czynności prawnej zbycia udziałów za bezskuteczną wyraża się zaś tym, aby udziały będące przedmiotem tej umowy posiadały określoną wartość rynkową. Tylko bowiem wtedy ochrona udzielona jego roszczeniu nie będzie iluzoryczna.

Z tych też względów, zasadnym jest w celu zabezpieczenia podlegającego ochronie interesu uprawnionego, zakazanie obowiązany wyrażania zgody na zbycie lub wydzierżawienie przedsiębiorstwa spółki lub jego zorganizowanej części oraz na ustanawianiu na nich ograniczonego prawa rzeczowego.

Dokonanie bowiem powyższych czynności przez obowiązanych niewątpliwie wpłynęłoby na wartość rynkową udziałów spółki (...) sp. z o.o.

Z kolei jeśli weźmiemy pod uwagę to, że nieruchomości przy ul. (...)

we W. stanowi właściwie jedyny wartościowy składnik majątku spółki (...) za uzasadnione trzeba również uznać zakazanie obowiązany wyrażania zgody na zbycie tej nieruchomości, wchodzącej w skład majątku spółki.

Podkreślić przy tym należy, iż obowiązani w zażaleniu właściwie nie podają żadnych konkretnych okoliczności, faktów, które świadczyłyby o tym, że powyższy sposób zabezpieczenia obciąża ich ponad miarę. Odwołują się oni jedynie do treści art. 201 § 1 k.s.h., który stanowi, iż to zarząd prowadzi sprawy spółki i ją reprezentuje, a tym samym również podejmuje czynności wykonawcze

w celu zbycia nieruchomości, czy przedsiębiorstwa spółki. Skarżący pomijają jednak przy tym, iż aby doszło w ogóle do podejmowania tych czynności wykonawczych, uprzednio musi być wyrażona przez nich, jako współników zgoda na zbycie nieruchomości, czy przedsiębiorstwa spółki (art. 228 pkt 3 i 4 k.s.h.), a nadto,

iż zasadniczo to wspólnicy decydują o spółce, a zarząd jest jedynie organem wykonawczym spółki, powoływanym i odwoływanym, co do zasady,

przez współników (art. 201 § 4 k.s.h., art. 203 k.s.h.), który za swoje działania odpowiada przed walnym zgromadzeniem, a więc w istocie przed wspólnikami (art. 228 pkt 1 i 2, art. 231 § 2 pkt 1 i 3 k.s.h.).

Mając na uwadze wszystkie wskazane wyżej okoliczności, a nadto

to, iż przeciwko obowiązany toczy się aktualnie postępowania karne z art. 296 § 2

i 3 k.k. oraz art. 585 k.s.h. uznać należało, iż wnioskodawca

uprawdopodobnił istnienie interesu prawnego w udzieleniu mu zabezpieczenia.

Nie można bowiem podzielić twierdzeń skarżących, iż ewentualna sprzedaż majątku (nieruchomości) spółki nie wpłynie na wykonalność ewentualnego orzeczenia

o bezskuteczności wobec uprawnionego umowy sprzedaży udziałów

z dnia 15.04.2008 r. W przypadku bowiem korzystnego dla uprawnionego rozstrzygnięcia sporu będzie on mógł się zaspokoić właśnie z tych udziałów,

przy czym, co oczywiste, zaspokojenie to będzie możliwe wtedy, gdy udziały

te będą przedstawiać określoną wartość rynkową, która niewątpliwie może

być znacznie niższa w przypadku wyzbycia się przez spółkę (...) sp. z o.o. majątku bądź też głównych składników tego majątku.

Odnosząc się jeszcze na koniec do zawartego w zażaleniu obowiązanej M. L. wniosku o złożenie kaucji przez uprawnionego, wskazać należy, iż wniosek ten jako nieuzasadniony nie podlegał uwzględnieniu. Zgodnie bowiem z treścią art. 739 § 1 zd. 1 k.p.c. wykonanie postanowienia

o udzieleniu zabezpieczenia Sąd może uzależnić od złożenia przez uprawnionego kaucji na zabezpieczenie roszczeń obowiązany powstałych w wyniku wykonania postanowienia o zabezpieczeniu. Obowiązana natomiast w zażaleniu nie wyjaśniła

w przekonywujący sposób jakiego rodzaju i w jakiej wysokości szkoda miałaby jej zostać wyrządzona na skutek wykonania orzeczenia Sądu I instancji w przedmiocie zabezpieczenia, które to orzeczenie przecież nie wpływa w żaden bezpośredni sposób na możliwość prowadzenia bieżącej działalności przez spółkę (...) (obecnie (...) sp. z o.o.). W tej zaś sytuacji jej żądanie w powyższym zakresie Sąd Apelacyjny uznał za nieuzasadnione.

Nadto jedynie już na marginesie zauważyć należy, iż umowa pożyczki na którą powołuje się obowiązana zawarta została w dniu 25.10.2012 r., a więc w dacie wydania przez Sąd Okręgowy orzeczenia o zabezpieczeniu, nie wykluczone zatem jest (przy braku jakichkolwiek innych dowodów przedstawionych przez obowiązany w tym zakresie), że umowa ta zawarta została jedynie na potrzeby niniejszego postępowania.

Reasumując stwierdzić zatem należy, iż wnioskodawca na etapie postępowania zabezpieczającego uprawdopodobnił zarówno swoje roszczenie wobec obowiązanych jak i interes prawny w udzieleniu mu zabezpieczenia.

Z tych też względów, zaskarżone postanowienie należy uznać za prawidłowe, a zażalenie na nie, jako nie zawierające uzasadnionych podstaw, oddalić.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., orzeczono jak w sentencji. Z kolei rozstrzygnięcie

w przedmiocie kosztów postępowania zażaleniowego, stosownie do treści art. 108 § 1 k.p.c. i art. 745 k.p.c., wyda Sąd I instancji w orzeczeniu kończącym postępowanie o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną, mając na uwadze ostateczny wynik tego (głównego) postępowania.

MW